

МИСТЕЦТВО

Візьму папір та акварелі
І намалюю море, скелі,
Зелений ліс і синю річку,
І білий день, і темну нічку,
Як світять зорі у віконце,
Яке яскраве літнє сонце,
Яка весна дзвінка, пахуща,
І осінь – тепла, багатюща!
Ще намалюю повно снігу
І ковзани, і товсту кригу.
Тоді – з прикрасами ялинку
І подарунків повну скриньку.
А потім буду малювати
Достигле жито, маму й тата
І хату із добром в родині,
І мир на рідній Україні,
І любляче, натхненне серце.
Велика сила у мистецтва!

ВІДПОЧИНОК

– Ходімо, внучку, працювати!
Запрошує бабуся.
Беру граблі, відро, лопату –
Роботи не боюся.
Город чистенький. – А давай-но
Спочинемо ми трішки
І на дозвіллі ще охайно
Полагодимо книжку.
Взяли ми ножиці, папір
Й сторінку відновили.
І хочеш – вір, або не вір –
Ми гарно відпочили.
Знов – до роботи, щоб полить
Сунічок кожен корчик.
І відпочили: ось стоїть
Щавлю повненький горщик.
Ми ще доріжку підмели
І вишеньок нарвали.
Хоч добре наробились ми,
Та солодко як спали!

Зоя ДІДИЧ.